

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia VI. Vocatum est nomen eius Iesvs. Lucae 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIARVM LIB. I.

53

Si sua vulneribus reddi magis apta ferendis
 Membra, caput spinis, terga latulque flagris;
 Carnificumque meæ dextras succedere dextræ
 Optat, & illæsum nil remanere sui;
 Da Pater his hominum manent solatia plagis:
 Fontibus his, quiuis vnde iuuerut, eat:
 Nullaque fundendi, fusi pars nulla cruoris
 Non habeat fructum, te tribuente, suum.
 Mortales gaudere. Iubet rata Virginis esse
 Vota, Pater, nati quæ videt esse sui.

ELEGIA VI.

Vocatum est nomen eius IESVS. Lucæ 2.

A Vdistis? puerum mater sua dixit Iesum.
 Quisquis adest, flexo poplite tangat humum.
 Sternite vos alto venientes æthere turmæ;
 Et quas damnatis Styx tenet atra locis;
 Ante omnes, quibus illud erit magis vtile nomen,
 Corpora mortales sternite vestra solo.
 Cernitis? ipsi etiam, sacra qui præsepia cingunt,
 Nomen ad hoc proni hos asinusque iacent.
 Nomen ad hoc stabulo spirauit mitior aura:
 Non Aquilo puerum, non fera læsit hiems.
 Muratos pannos, mutatas sensit aristas,
 Molliaque in cunis stramina facta suis.
 Quid tum, si roseo perfundi membra cruore
 Debuit, & læsus parte carere sui?
 De non inciso nec sudant balsama ligno,
 Myrrha nec integris stillat ab arboribus:

D 3

Nec

Nec tribui nomen, nisi læso, tale decebat.

O quouis dignum vulnere nomen emi!

Nomen quod myrrham, quod vincat balsama, vincat

De terrâ quidquid diuite mittit Arabs.

Cinnama nomen olens, nardumque: suauius illo

Melle, quod in ceris Attica ponit apis.

Cur aliquis curis animum consumat amaris;

Pressaque tristitiæ pectora mole gerat?

Pro gemitu & mœstis, frustra quibus astra fatigat,

Questibus, hoc illi nomen in ore sonet.

Hoc simul auditur, fugiunt planctusque, dolorque;

Terrores abeunt, sollicitique metus.

Si qua trahit secum suspiria, pascere illis;

Si gemitus, sunt quos elicuisse iuuat.

Nec lacrymæ currunt, nisi fortunatus amantùm

Queis chorus ardores lenit, alitque suos.

Ite leues venti, terras hoc ferte per omnes

Nomen, quas lustrat sera recensque dies,

Per, modò quod plaustris, ratibus modò curritur,
æquor,

Per, propior solis quas rota pingit, aquas.

Auditum Hesperis, auditum hoc nomen Eois,

Vrat & Eoos, vrat & Hesperios.

Auditum pelago ventos componat & vndas,

Et ratibus placidum per mare sternat iter.

Inter saxa sonet, quibus ingens Caucasus horret,

Fient Caucaseis mollia saxa iugis.

Hoc Rhodope niuibus, queis semper tecta, sub
altis

Audiat, in riuos sentiet ire niues.

Possit ad hoc catulis tygris mitescere raptis:

Possit ad hoc ouibus nolle nocere lupus.

Inscriptum

ELEGIARVM LIB. I. SS

Inscriptum Libycis hoc deueneret ur arenis,
 Et rabiem ponat torua læna suam.
 Si lapis, hoc incide tuis, Amor auree, tædis :
 Hoc pharetram, hoc arcus, hoc tua tela nota.
 Nulla faces istæ non vrent pectora, quamuis
 Vinc̄ta gelu, quamuis frigidiora meo.
 Durabunt ignes quos hinc succenderis, & quam
 Foueris hoc oleo flamma perennis erit.
 Nec, quàm quæ nomen pro cuspide præferat istud,
 Certior in pharetrâ est vlla sagitta tuâ.
 Idque vtinam cupias his explorare medullis;
 Et telum cordi figere tale meo !
 Fige puer, quæso, nec sit medicabile vulnus :
 Felix ! si mihi tu funeris auctor eris,
 Atque vbi supremus iam labris halitus ibit,
 Hoc, facito, veniat nomen in ora mihi.
 Hic mihi destituat mortales spiritus artus,
 Et longum fidens ingrediatur iter.
 Hæc illi superas referabit tessera sedes ;
 Hac subeat tutus iudicis ora sui.

ELEGIA VII.

Ecce Magi ab Oriente venerunt. Matthæi 2.

Quæ procūl aduentat peregrino turba paratu?
 Quod graditur campis agmen, Ephrata,
 tuis ?
 Æthiopum agnosco vultus, illaque profectas
 Deterrâ turmas, sol vehit vnde diem.
 Non tamen infestis vrbes populentur vt armis;
 Non vt castra locent hoc inimica solo.

D 4

Virginei